

Život Cirkvi

Ročník 19

11/2012

Konsekrácia pomocného biskupa Mons. Jozefa Hal'ka

Slovensko a dobrí hospodári

Predstavte si, že by niekto našim prarodičom pred sto-päťdesiat rokmi povedal, že celý život nemusia pracovať a aj tak budú dostávať dostatok peňazí, aby neboli hladní či mohli zadarmo chodiť k lekárovi. V ťažkých podmienkach, v ktorých vyrastali, by im to zrejme pripadalo ako zaslúbená krajina.

Dnes sa to na Slovensku dá. Jeho obyvatelia patria medzi veľmi malú skupinu bohatých ľudí, ktorá žije na zemi. Mat' čo jest', kde bývať, mat' prístup k hygiene a nezomierať na liečiteľné choroby - o tom všetkom sa väčšine ľudí na svete len sníva.

Napriek tomu, málokomu sa zdá, že žije v zaslúbenej krajine. V mnohých rodinách cítiť sklúčenosť, smútok a strach z toho, že ich živitelia si nevedia nájsť prácu. Našťastie, stále je ich oveľa menej, ako tých, ktorí ju majú. Iste, aj priemerne žijúca rodina sa trápi mnohými finančnými problémami. Rodičia, na ktorých pleciah spočíva starosť o fungovanie domácnosti, musia každý deň zvažovať, ako čo najlepšie použiť zdroje, ktoré majú k dispozícii. A často ich trápí, že nemôžu svojim blízkym dožiť viac.

Asi každý človek by chcel, aby jeho deti, rodičia, súrodenci či priatelia žili spokojný život. Aby mali vždy pri sebe niekoho, kto im pomôže, keď to budú potrebovať. A každý chce mať istotu, že aj o neho sa niekto postará, keď to bude potrebovať.

Preto počuť volania po tom, aby sa štát viac staral o to, ako sa ľuďom žije a čo im spôsobuje problémy. A snažil sa ich riešiť.

Zvyšovať očakávania na tých, ktorí štát vedú, je správne. Najmä, ak vidíme, ako veľa zdrojov sa premrhá, ako veľa peňazí sa použije neúčelne a ako veľa peňazí sa rozkráda. To sú veci, ktoré treba zmeniť. Preto, že sú sami o sebe zlé. A aj preto, aby zostalo viac zdrojov tam, kde ich treba.

Ekonomické prepočty ukazujú, že najviac peňazí, ktoré cez štát pretečú, idú na rozličné dávky a podpo-

ry. Štát za ne platí zdravotníctvo či školstvo, o ktorých ľuďom hovorí, že sú zadarmo. Hoci priemernému, občajnému človeku štát vezme viac, ako mu vráti, či už priamo, alebo cez služby v zdravotníctve, školstve a podobne. Pretože mnoho peňazí sa len tak stratí.

Politici, aby boli zvolení, chcú dávať stále viac zadarmo. Výsledkom je, že Slovensko patrí medzi najhoršie hospodáriace krajiny v Európe. A ani inde na svete nie je bežné hospodáriť tak zle, ako u nás. Dlhy, ktoré z toho vznikajú, sa hromadia. A to veľmi rýchlo. Problémy z toho plynúce budú veľmi veľké. Čo sa nakoniec s takou krajinou stane, vidíme v krajinách, ktoré nie sú od nás veľmi vzdialené.

Zarobiť si poctivo na chlieb a starať sa o svoju rodinu nie je nič jednoduché. Vie to každý, kto má na pleciah takúto ťarchu. No chcieť od štátu pomoc, viac dávok alebo viac vecí zadarmo, však nepomôže. Štát to všetko nakúpi len za to, čo vyberie od ľudí, najviac od tých priemerných. A ešte z toho, čo si požičia, teda na dlh.

Veľká väčšina ľudí vo svete by nám závidela náš obyčajný, priemerný život na Slovensku. Pretože v celosvetovom meradle sme na tom veľmi dobre, aj keď to často nie je ľahké. Jedna z vecí, ktorá to celé môže pokaziť, je nezvládnutý dlh, ktorý politici vyrábajú tým, že obyvatelom rozdeľujú pár eur navyše. Netreba azda ani pripomínať, ako často Pán Ježiš hovorieval o dobrých hospodároch, ako ich dával za vzor a ako povzbudzoval ľudí, aby sa nedali zlanáriť lacnými trikmi. Tak v duchovnej ako aj materiálnej oblasti.

Ako kresťania sa cítime byť zaviazaní Kristovým odkazom pomáhať tým, ktorí to najviac potrebujú.

My sami sme tiež povinní nepodľahnúť vábivým sľubom a presvedčeniu, že štát by nám mal dať viac peňazí len tak alebo viac vecí akože zadarmo. Pretože nakoniec skončíme ako tí nerozumní a hlúpi hospodári. Inak to totiž dopadnúť nemôže.

RV, František Múčka

člen Klubu kresťanských ekonómov (CEBSI)

Krása nie je dekoratívnym prvkom liturgie

Vatikán, 9. marca (RV CZ) - Masové koncelebrácie neslúžia kráse a harmónii liturgie. Táto prax by sa mala prehodnotiť z hľadiska dôvodov, ktorými sa riadil koncil, keď schvaľoval túto formu slávenia eucharistie, uviedol prefekt Kongregácie pre bohoslužbu a sviatosťi, kardinál Antonio Cañizares. Vatikánsky kardinál sa zúčastnil (6. marca) na prezentácii knihy P. Guillaumea Derville'a, venovanej práve tejto problematike.

Ide o text, ktorý je odpoveďou na otázku predloženú Benediktom XVI. na jednom z posledných synodálnych zhromaždení: či totiž svätá omša slúžená spoločne veľkým množstvom kňazov je ešte v súlade s Kristovým úmyslom. Kardinál Cañizares pripomenul, že krása je

kategória, ktorá k liturgii patrí. Liturgia má totiž byť slúžená tak, aby sa krása patriaca k podstate kresťanského mystéria mohla prejaviť v celej plnosti. V tomto kontexte je potrebné vnímať tiež otázku koncelebrácie. Koncil ju otvoril ako možnosť lepšie zviditeľniť jednotu presbyteriátu, spoločenstva kňazov. Keď je ale koncelebrantov príliš veľa, takže prestávajú tvoriť harmonický celok, nie sú schopní koordinovať svoje slova a gesta alebo úplne strácajú kontakt s oltárom, intencia Koncilu nie je zachovaná – hovorí šéf vatikánskeho úradu pre liturgii. V tomto zmysle je otázka postavená Benediktom XVI. celkom oprávnená a vyžaduje úpravu súčasnej praxe v zhode s nárokmi liturgie a učením koncilu. -js-

Benedikt XVI.: Násilie nikdy neslúži ľudstvu, odľudštuje ho

Vatikán, 11. marca (RV) – Na Námestí sv. Petra sa dnes zišlo niekoľko tisíc pútnikov, aby sa spolu so Svätým Otcom pomodlili pravidelnú poludňajšiu modlitbu Anjel Pána. Benedikt XVI. sa vo svojom príhovore z okna svojej pracovne, pred samotnou modlitbou, zameril na prorocký význam Ježišovho gesta z dnešného evanjelia, keď vyhnal obchodníkov z Jeruzalemského chrámu.

Drahí bratia a sestry,

Evanjelium dnešnej Tretej nedele v Pôstnom období nám v podaní sv. Jána predstavuje známy príbeh, v ktorom Ježiš vyháňa z Jeruzalemského chrámu predavačov dobytky a peňazomencov (por. Jn 2,13-25). Táto udalosť, opísaná všetkými evanjelistami, sa odohrala tesne pred sviatkom Paschy a vzbudila silný dojem v zástupe i v samotných učeníkoch. Ako si môžeme vysvetliť toto Ježišovo gesto? Predovšetkým je uvedené, že nevyvolalo žiadny zásah ochrancov verejného poriadku, pretože bolo vnímané ako typicky prorocké jednanie. Proroci, v Božom mene, často vyčítali neprístojnosti a robili to veľakrát symbolickými gestami. Jediným problémom mohla byť ich pravovernosť. Práve preto sa Židia pýtali Ježiša: „Aké znamenie nám ukážeš, že môžeš toto robiť?“ (Jn 2,18), ukáž nám, že konáš skutočne v Božom mene.

Vyhnanie predavačov z chrámu bolo interpretované aj v politicko-revolučnom význame, zaradiac tak Ježiša do línie hnutia zelóto. Títo boli naozaj „horlivcami“ za rešpektovanie Božieho zákona, pohotovými použiť i násilie. V Ježišových časoch očakávali Mesiáša, ktorý by vyslobodil Izrael z moci Rimánov. Ale Ježiš sklamal tieto očakávania až natoľko, že ho niektorí učeníci opustili a Judáš Iškariotský ho dokonca zradil. V skutočnosti je nemožné interpretovať Ježiša ako násilného: násilie je nezlučiteľné s Božím kráľovstvom, je nástrojom antikrista. Násilie nikdy neslúži ľudstvu, naopak, odľudštuje ho.

Vyhnanie predavačov z chrámu bolo interpretované aj v politicko-revolučnom význame, zaradiac tak Ježiša do línie hnutia zelóto. Títo boli naozaj „horlivcami“ za rešpektovanie Božieho zákona, pohotovými použiť i násilie. V Ježišových časoch očakávali Mesiáša, ktorý by vyslobodil Izrael z moci Rimánov. Ale Ježiš sklamal tieto očakávania až natoľko, že ho niektorí učeníci opustili a Judáš Iškariotský ho dokonca zradil. V skutočnosti je nemožné interpretovať Ježiša ako násilného: násilie je nezlučiteľné s Božím kráľovstvom, je nástrojom antikrista. Násilie nikdy neslúži ľudstvu, naopak, odľudštuje ho.

Počúvajte Ježišove slová, ktoré hovorí, vykonávajúc toto gesto: „Odneste to odtiaľto! Nerobte z domu môjho Otca tržnicu!“ Učeníci si vtedy spomenuli, čo je napísané v jednom zo žalmov: „Strávi ma horlivosť za tvoj dom.“(69.10). Tento žalm je volaním o pomoc vo chvíli krajného nebezpečenstva, zapríčineného nenávisťou nepriateľov: túto situáciu bude Ježiš prežívať počas svojho umučenia. Horlivosť za Otca a za jeho dom ho povedie až na kríž: jeho horlivosť je zápalom lásky, ktorá platí vlastnou osobou, a nie takou, ktorá by chcela slúžiť Bohu prostredníctvom násilia. Skutočným „znamenaním“, ktoré dá Ježiš ako záruku svojej autority, je jeho smrť a vzkriesenie. „Zborte tento chrám a za tri dni ho postavím.“ A sv. Ján

uvádza, že „On hovoril o chráme svojho tela“ (Jn 2, 20-21). Ježišovou Paschou začína nový kult, kult lásky, a nový chrám, ktorým je On sám, vzkriesený Kristus, a prostredníctvom neho sa smie každý veriaci klaňať Bohu Otcovi „v duchu a pravde“ (Jn 4,23).

Drahí priatelia, Duch Svätý začal stavať tento nový chrám v lone Panny Márie. Prosme, aby sa, na jej príhovor, každý kresťan stal živým kameňom tejto duchovnej stavby.

Po modlitbe Anjel Pána Benedikt XVI. vyjadril duchovnú blízkosť obyvateľom Madagaskaru.

Drahí bratia a sestry, v myslí mám predovšetkým drahých obyvateľov Madagaskaru, ktorí boli nedávno zasiahnutí silnými prírodnými pohromami, s veľkými škodami na ľudských životoch ako i v materiálnej a poľnohospodárskej oblasti. Uisťujem ich o mojej modlitbe za obeť a za rodiny, ktoré sú najviac skúšané a zároveň sa obraciam na medzinárodné spoločenstvo a povzbudzujem ho, aby veľkodušne poskytlo potrebnú pomoc.

Preložila: sr. Agnes Jenčíková CJ / foto -pz

Benedikt XVI.: Mária nás učí, že modlitbu potrebujeme vždy

Vatikán, 14. marca (RV) – Na Námestí sv. Petra v stredu počas Generálnej audiencie sa Benedikt XVI. vo svojej katechéze zameril na rozprávanie o modlitbe v knihe Skutkov apoštolov.

Drahí bratia a sestry,

dnešnou katechézou chcem zahájiť rozprávanie o modlitbe v Skutkoch apoštolov a v Listoch sv. Pavla. Sv. Lukáš nám odovzdal jedno zo štyroch evanjelií, venované, ako vieme, Ježišovmu pozemskému životu,

ale zanechal nám i spis, ktorý je definovaný ako prvá kniha o dejinách Cirkvi, teda Skutky apoštolov. V oboch uvedených spisoch je jedným z opakujúcich sa prvkov práve modlitba, Ježišova, Máriina, učeníkov, žien a kresťanskej komunity. Počiatky Cirkvi sú sprevádzané predovšetkým pôsobením Ducha Svätého, ktorý pretvára apoštolov na svedkov Vzkrieseného až po vyliatie krvi, ako aj šírením sa Božieho slova od východu na západ. Ešte predtým nám však Lukáš predkladá príbeh

o Nanebovstúpení Zmŕtvychvstalého (por. 1,6-9). Pán odovzdáva svojim učeníkom program ich existencie zasvätenej evanjelizácii a hovorí im: „Keď zostúpi na vás Svätý Duch, dostanete silu a budete mi svedkami v Jeruzaleme i v celej Judei aj v Samárii a až po samý kraj zeme“ (Sk 1,8). Apoštoli sa v Jeruzaleme, keď ostali jedenásti kvôli zrade Judáša Iškariotského, zišli na modlitbu, a práve modlitba je prostriedkom, ktorým očakávajú prislúbený dar vzkrieseného Krista, ktorým je Duch Svätý.

V tomto kontexte očakávania medzi Nanebovstúpením a Turícami, sv. Lukáš naposledy spomína Máriu, Ježišovu Matku a jeho príbuzných (v. 14). Jej venoval úvod svojho Evanjelia od anjelovho zvestovania až po narodenie a detstvo Božieho Syna, ktorý sa stal človekom. Máriou začína Ježišov pozemský život a spolu s ňou začínajú i prvé kroky Cirkvi; oba momenty sa odohrávajú v atmosfére počúvania Božieho slova a stíšenia. Dnes by som sa chcel zastaviť pri spomenutej modliacej sa prítomnosti Panny v skupine učeníkov, ktorí tvoria rodiaču sa Cirkev. Mária s diskretnosťou sprevádzala cestu svojho Syna, počas jeho verejného účinkovania až pod kríž, a teraz pokračuje, aby tichou modlitbou sprevádzala púť Cirkvi. Počas Zvestovania v Nazaretskom dome prijíma Božieho Anjela, je pozorná voči jeho slovám, prijíma ich a odpovedá na Boží plán, prejavujúc tak svoju úplnú pripravenosť a ochotu: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova“ (Lk 1,38). Mária sa, práve vo vnútornom postoji počúvania, stáva schopnou čítať vlastné dejiny a s pokorou uznáva, že ten, kto bude konať, je Pán. Počas návštevy príbuznej Alžbety v nej vytryskne modlitba chvály, radosti a oslavy Božej milosti, ktorá naplnila jej srdce a jej život a učinila ju Matkou Pána (por. Lk 1,46-55). Chvála, ďakovanie, radosť: v chválospeve Magnifikat Mária neospievuje iba to, čo Boh urobil v nej, ale i to, čo vykonal a neprestajne koná v dejinách. Sv. Ambróz, v jednom zo slávnych komentárov na Magnifikat, nás pozýva mať toho istého ducha modlitby, keď píše: „Nech je v každom duša Márie, aby velebil Pána; nech je v každom duch Márie, aby jasal v Bohu“ (Expositio Evangelii secundum Lucam 2, 26: PL 15, 1561).

Takisto vo Večeradle, v Jeruzaleme, „v hornej sieni, kde sa zdržiavali“ Ježišovi učeníci (porov. Sk 1,13), v atmosfére počúvania a modlitby, je ona prítomná, predtým, ako sa otvoria dvere a oni začnú ohlasovať Krista, Pána, všetkým národom, učiac ich zachovávať všetko, čo im prikázal (porov. Mt 28,19-20). Kroky Máriinej púte, z Nazaretského domu do Jeruzalemského, cez kríž, kde jej Syn zveruje apoštola Jána, sprevádza jej schopnosť neprestajne udržiavať v sebe atmosféru uzbrania, rozjímať vo svojom srdci pred Bohom o každej udalosti a v meditácii pred Bohom zároveň pochopiť Božiu vôľu a stať sa disponovanou vnútorne ju prijať (porov. Lk 2,19-51). Prítomnosť Božej Matky uprostred Jedenástich po Nanebovstúpení nie je iba nejakou historickou spomienkou, udalosťou, ktorá sa stala,

ale nesie v sebe význam veľkej hodnoty, pretože Mária s nimi v modlitbe zdieľa to, čo im je najvzácnejšie: živú spomienku na Ježiša a jeho poslanie, a tak zachováva jeho prítomnosť.

Posledná zmienka o Márii v oboch Lukášových spisoch je vložená do soboty: do dňa Božieho oddychu po diele Stvorenia, do dňa ticha po Ježišovej smrti a očakávania jeho zmŕtvychvstania. V tomto spise má korene i tradícia spomienky Panny Márie v sobotu. Medzi Nanebovstúpením a prvými kresťanskými Turícami sa apoštoli a Cirkev zhromažďujú spolu s Máriou, aby vedno očakávali dar Ducha Svätého, bez ktorého sa nemôžu stať svedkami. Ona, ktorá ho už prijala, predtým ako priniesla na svet Vtelené Slovo, zdieľa s celou Cirkvou očakávanie toho istého daru, aby bol v srdci každého veriaceho „stvárnený Kristus“ (por. Gal 4,19). Ako Cirkev nemôže byť bez Turíc, tak ani Turíce nemôžu byť bez Ježišovej Matky, pretože ona jedinečným spôsobom prežívala to, čo Cirkev zažíva denno-denne pôsobením Ducha svätého. Sv. Chromácus z Akviley komentuje túto zmienku zo Skutkov apoštolov takto: „Cirkev sa teda zhromažďila v hornej sieni spolu s Máriou, Ježišovou Matkou a s jeho bratmi. Nedá sa hovoriť o Cirkvi, ak nie je prítomná Mária, Pánova Matka... Kristova Cirkev je tam, kde sa ohlasuje Vtelenie Krista z Panny, a kde apoštoli hlásajú, že sú Pánovými bratmi, tam, kde sa počúva Evanjelium“ (Sermo 30,1: SC 164, 135).

Druhý vatikánsky koncil chcel osobitným spôsobom zdôrazniť toto puto, ktoré sa viditeľne prejavuje v spoločnej modlitbe Márie a apoštolov na tom istom mieste, v očakávaní Ducha Svätého. Dogmatická konštitúcia Lumen Gentium o Cirkvi potvrdzuje: „Keďže sa Bohu zapáčilo slávnostným spôsobom zjaviť tajomstvo ľudskej spásy až po zoslaní Ducha Svätého, ktorého prislúbil Kristus, vidíme apoštolov pred Turícami jednomyseľne zotrvať „na modlitbách spolu so ženami, s Ježišovou matkou Máriou a s jeho bratmi“ (Sk 1, 14). Teda aj Mária vyprosovala dar Ducha, ktorý ju zatiel už pri zvestovaní“ (č. 59). Privilegovaným miestom Márie je Cirkev a v nej sa aj „uctieva ako jej najvynikajúcejší a celkom jedinečný úd... ako predobraz a najosvedčenejší vzor vo viere a v láske“ (tamtiež, č. 53).

Uctievať Ježišovu Matku v Cirkvi znamená učiť sa od nej, ako sa stať spoločenstvom, ktoré sa modlí: toto je jednou zo základných myšlienok prvého opisu kresťanskej komunity charakterizovanej v Skutkoch apoštolov (porov. 2,42). Naša modlitba je často podmienená ťažkými situáciami, osobnými problémami, ktoré nás vedú k tomu, aby sme sa obrátili k Pánovi a dostali od neho svetlo, potechu a pomoc. Mária nás pozýva, aby sme rozšírili dimenzie modlitby a obracali sa k Bohu nie iba v prípade potreby a nie iba kvôli nám samým, ale spoločne, vytrvalo, verne, s „jedným srdcom a jednou dušou“ (porov. Sk 4,32).

Drahí priatelia, život človeka prechádza rôznymi etapami, často ťažkými a náročnými, ktoré si vyžadujú nevyhnutné rozhodnutia, odriekania a obety. Pán

postavil Ježišovu Matku do rozhodujúcich chvíľ ľudských dejín a ona vždy odpovedala s plnou pripravenosťou, ktorá je ovocím hlbokého vzťahu s Bohom čo dozrieva vo vytrvalej a intenzívnej modlitbe. Medzi Veľkým piatom a Veľkonočnou nedeľou jej bol zverený milovaný učeník a s ním celé spoločenstvo učeníkov (porov. Jn 19,26). Medzi Nanebovstúpením a Turícami je ona spolu s Cirkvou a v Cirkvi na modlitbách (porov. Sk 1,14). Matka Božia a Matka Cirkvi uplatňuje toto svoje materstvo až do konca dejín. Jej zverme každú etapu a každý krok našej osobnej i cirkevnej existencie, ako i chvíľu nášho posledného prechodu. Mária nás učí nevyhnutnosti modlitby a ukazuje, že iba prostredníctvom stáleho, intimného a milujúceho vzťahu s jej Synom, môžeme vyjsť z „nášho domu“, z nás samých, s odvahou, aby sme išli až do končín zeme a všade ohlasovali Pána Ježiša, Spasiteľa sveta. **Preložila: sr. Agnes Jenčíková**

Prímas Anglikánskeho spoločenstva na návšteve Ríma

Taliansko, 10. marca (RV) – Rím navštívil prímas Anglikánskeho spoločenstva canterburský arcibiskup Rowan Douglas Williams. Pri príležitosti sviatku sv. Gregora Veľkého, ktorého meno je spojené s canterburským arcibiskupstvom, a osláv tisícročia založenia Svätej kamaldulskej pustovne prijal pozvanie Kamaldulských mníchov v Ríme.

Vo Vatikáne ho na osobitnej audiencii prijal Benedikt XVI. V Bazilike sv. Gregora al Celio v Ríme sa spolu zúčastnili na modlitbe ekumenických vešpier. Počas vešpier obaja predniesli svoje príhovory. Svätý Otec sa predovšetkým obrátil na rehoľnú rodinu kamaldulských mníchov a mnišok, keď pripomenul veľké dejiny tohto rádu. Poukázal na miesto kamaldulských kláštorov a samotného rádu nie len ako svedkov evanjelia, ale aj ako nositeľov kultúry v jednotlivých národoch.

Vychádzajúc z čítaní počas liturgie vešpier Svätý Otec zameral pozornosť na Druhý list Korinťanom, v ktorom sv. Pavol vyzýva poslucháčov, aby prijali Božiu milosť, ktorou je vtelený Boh v ľudských dejinách.

„Je to dar – povedal Benedikt XVI. – ktorý sme pozvaní prijať. Je ním Ježiš Kristus“. Ďalej poukázal na význam rímskeho kamaldulského kláštora sv. Gregora al Celio ako na miesto, kde sa zrodilo puto medzi kresťanstvom v Británii a rímskou cirkvou a pokračoval: „Dnešná liturgia vešpier má hlboký ekumenický charakter, ktorý je súčasťou kamaldulskej spirituality dnešnej doby.“

Rowan Williams sa v príhovore zameral na spiritualitu sv. Gregora Veľkého, „ktorý hovoril o veľkých zápasoch a pokúšeniach tých, ktorí boli povolani do služby

v Kristovej Cirkvi. Byť povolanými do tejto služby znamená byť povolaní k rozličným utrpeniam – k mukám súcitu, ako ich on nazýva –, ku každodennému vedomiu nevyhnutných potrieb celého ľudstva tak telesných ako aj duchovných. [...]

Potom poukázal, že pokora je kľúčom pravej služby, pokora, ktorá chce preniknúť celý život Kristovho Tela. „Tu sa nachádza srdce monastickej vízie sv. Gregora. Tej vízie, ktorú sa až do dnešných čias pokúšajú žiť bratia a sestry kamaldulského rádu, ktorého milénium si dnes pripomínáme. Byť ponorený do sviatostného života Kristovho Tela si žiada každodenné ponorenie do kontemplácie. Bez nej sa navzájom nemôžeme vidieť reálne. Bez nej sa nedokážeme uznať navzájom a ani milovať jedni druhých, ba ani rástť spoločne v jeho Tele jednom, svätom, katolíckom a apoštolskom.“

Po večerách bola v Bazilike inaugurovaná kaplnka sv. Gregora s krížom, ktorý pre túto slávnosť daroval anglikánsky prímas, za miesto modlitieb pre anglikánskych pútnikov v Ríme. Je to udalosť veľkého ekumenického významu, ktorá pripomína puto spájajúce Anglikánske spoločenstvo s kláštorou kalmadulskou komunitou v Ríme. V roku 596 pápež Gregor Veľký poslal do Anglicka skupinu 40 benediktínskych mníchov, vrátane mnícha Augustína, ktorý sa stal prvým canterburským biskupom.

Ide o historicky tretie spoločné stretnutie, pri ktorom rímsky biskup a canterburský arcibiskup budú spoločne sláviť ekumenickú modlitbu v tejto bazilike. Prvýkrát tomu bolo v roku 1986, keď sa tu stretli Ján Pavol II. a vtedajší prímas Róbert Runcie a v roku 1996, keď bol na návšteve Ríma prímas George Carey.

V nedeľu 11. marca canterburský arcibiskup predsedal liturgii v anglikánskej kostole sv. Pavla. Popoludní sa v Bazilike sv. Gregora al Celio zúčastnil na konferencii „Mnišstvo a ekumenizmus“. V pondelok 12. marca navštívil benediktínske opátstvo Montecassino, kde sa zúčastnil na večerách, po ktorých mal prednášku z názvom „Mnísi a misia ako ich vidí Anglicko“. Návštevu v Taliansku ukončil v pondelok podvečer.

-js-

Svätý Otec prijal brata Aloisa, priora komunity Taizé

Vatikán, 10. marca (RV) – Benedikt XVI. prijal dnes na osobitnej audiencii brata Aloisa, priora komunity Taizé vo Francúzsku. Ten sa večer zúčastní na ekumenickej modlitbe vešpier, ktorej bude predsedať v Bazilike sv. Gregora al Celio Benedikt XVI. spolu s canterburským arcibiskupom Rowanom Williamsom.

-js-

Benedikt XVI. prijal účastníkom Kurzu o vnútornom fóre

Vatikán, 9. marca (RV) – Od 5. marca sa v Ríme v Palazzo della Cancelleria konal „Kurz o vnútornom fóre“. Každoročne ho organizuje Apoštolská penitenciária a na tomto 23. ročníku formačného kurzu, so zameraním na sviatosť zmierenia, sa zúčastnilo viac ako 700 kňazov z 84 krajín. Kurz, ktorého cieľom bolo okrem iného objasňovanie kompetencií a pomoc v posudzovaní skutkov v zmysle magistéria Cirkvi, vyvrcholil dnešným stretnutím so Svätým Ocom.

Benedikt XVI. v úvode príhovoru pozdravil účastníkov a poznamenal, že ich prítomnosť poukazuje jednak na nevyhnutnosť permanentnej formácie teologickej, duchovnej a kánonickej, ako aj na dôležitosť otázky vzťahu medzi vysluhovaním sviatostí a ohlasovaním evanjelia. „Sviatosť a ohlasovanie Slova nemožno nikdy chápať oddelene, ale naopak. «Ježiš potvrdzuje, že ohlasovanie Božieho kráľovstva je cieľom jeho poslania. Toto ohlasovanie ale nespočíva len v jednom kázaní, ale zahŕňa v sebe súčasne jeho konanie, znamenia, zázraky, ktoré Ježiš konal, aby ukázal, že Božie kráľovstvo sa približuje ako terajšia skutočnosť, ktorá sa nakoniec stotožní s jeho osobou vo vlastnom darovaní sa. Kňaz reprezentuje Krista, poslaného Ocom, pokračuje v jeho misii prostredníctvom Slova a sviatostí, v tomto zjednotení tela a duše, skutkov a slov.» (Generálna audiencia, 5. mája 2010). Práve toto zjednotenie, ktoré je zakorenené v samotnom mystériu vtelenia, nám napovedá, že vysluhovanie sviatosti zmierenia je aj ohlasovaním, a teda cestou, ktorou treba prejsť pre napomáhanie novej evanjelizácii.“

Svätý Otec ďalej položil otázku, v akom zmysle je svätá spoveď cestou k novej evanjelizácii. „Po prvé preto, že nová evanjelizácia čerpá životnú silu zo svätosti synov a dcér Cirkvi, z každodenného putovania, osobnej konverzie pre stále hlbšie pripodobňovanie sa Kristovi. Je úzky vzťah medzi svätosťou a sviatosťou zmierenia, o ktorom svedčia všetci svätí dejín Cirkvi. Skutočná premena srdca, ktorou je otvorenie sa premieňajúcemu a obnovujúcemu pôsobeniu Boha, je motorom každej reformy a premieňa sa do skutočnej sily evanjelizácie. Kajúci hriešnik je pri vyznaní prostredníctvom daru Božieho milosrdenstva ospravedlivený, je mu odpustené a je po-

svätený. Opúšťa starého človeka a oblieka si človeka nového. Len kto sa nechal úplne premeniť Božou milosťou, môže prinášať sám seba, a teda ohlasovať blahozvesť evanjelia. Blahoslavený Ján Pavol II. v Apoštolskom liste Novo Millennio ineunte poznamenal: «Ďalej chcem požiadať o novú pastoračnú odvahu, aby každodenná výchova kresťanských spoločností vedela presvedčivým a účinným spôsobom predkladať praktizovanie sviatosti zmierenia» (porov. č. 37). Chcem zdôrazniť túto výzvu s vedomím, že nová evanjelizácia musí dať poznať človeku dneška Kristovu tvár «ako tajomstvo spásy. V Kristovi nám Boh ukazuje svoje súciteľné srdce a úplne nás so sebou zmieruje. Túto Kristovu tvár musíme znovu objaviť aj prostredníctvom sviatosti pokánia» (tamtiež).“

Svätý Otec pokračoval poukázaním na súčasnú krízu výchovy, v ktorej relativizmus spochybňuje samotnú možnosť výchovy chápanej ako postupné uvádzanie do poznávania pravdy, hlbokého zmyslu pre realitu, potom ako postupné vovádzanie do vzťahu s Pravdou, ktorou je Boh. Zdôraznil, že kresťania sú práve v tejto situácii povolani odhodlane ohlasovať, že je možné stretnutie medzi moderným človekom a Ježišom Kristom, v ktorom sa Boh stáva tak blízkym, že ho môžeme vidieť a počuť. Z tohto pohľadu sviatosť zmierenia pomáha otvoriť srdce, umožní pohliadať k Bohu, aby vošiel do nášho života. Istota, že je blízko a vo svojom milosrdenstve čaká na človeka, dokonca aj na hriešnika, aby vyliečil jeho slabosti prostredníctvom milosti sviatosti zmierenia, je vždy svetlom nádeje pre svet. V závere príhovoru Benedikt XVI. kňazov a diakonov povzbudil, aby boli ochotnými darcami Kristovho objatia a mnohých nových začiatkov a dodal:

„Toto je moje pranie pre každého z vás: Kristova radostná zvesť nech je vždy centrom a dôvodom vášho kňazského života, aby tí, čo sa s vami stretnú, prostredníctvom vašej kňazskej služby, mohli povedať ako Ondrej a Ján: „Stretli sme Mesiáša“ (Jn 1,41). Toto bude krok vpred pre novú evanjelizáciu. Mária, Matka milosrdenstva, útočisko pre nás hriešnikov a hviezda novej evanjelizácie nech sprevádza našu cestu. Ďakujem a rád udeľujem svoje apoštolské požehnanie.“ **-jak-**

Benedikt XVI. sa modlí za obeť autobusového nešťastia

Vatikán/Belgicko, 15. marca (RV) – V katedrále v belgickom Luvene sa v stredu 14. marca konala modlitbová vigília za 28 obetí utorkovej havárie belgického autobusu vo Švajčiarsku. Za účasti apoštolského nuncia v Belgicku ju viedol Mons. André-Joseph Léonard, malinesko-bruselský arcibiskup. Počas svätej omše prečítali sústrastný telegram Benedikta XVI. určený rodinám obetí a všetkým tým, ktorých sa tragédia dotýka. Svätý Otec sa modlí za obeť a vyjadruje svoju duchovnú blízkosť rodinám, ktoré zasiahlo nešťastie v meste Sierre.

V súvislosti s najväčšou automobilovou nehodou v Belgicku za posledných 30 rokov, premiér Di Rupo vyhlásil národný smútok. Osobne chcel sprevádzať rodiny do Švajčiarska na tejto „mučivej ceste“, počas ktorej mnohí z rodičov nevedeli, čo sa stalo s ich dieťaťom. Vo večerných hodinách boli všetci zranení identifikovaní, vrátane tých, ktorí sa nachádzajú vo vážnom stave. Na dramatický okamih, ktorý sa švajčiarske orgány zo súcitu snažili odložiť, už rodiny pripravuje tím psychologov. **-mf-**

Kardinál Schönborn vyslancom Benediktta XVI. v Prahe

Vatikán, 10. marca (RV) – Benedikt XVI. vymenoval kardinála Christophu Schönborna, viedenského arcibiskupa, za svojho osobitného vyslanca na oslavách 450. výročia formálnej obnovy Pražského arcibiskupstva. Oslavy sa budú konať v Prahe 12. mája 2012.

V rokoch 1421 až 1561 bol pražský arcibiskupský stolec neobsadený z dôvodu náboženského konfliktu s husitmi, ku ktorým sa pridal aj posledný pražský arcibiskup Konrád z Vechty r. 1421. V tomto období riadilo arcidiecézu ako tzv. „Horné konzistórium“ u sv. Víta tak aj „Dolné konzistórium“ zo strany Husitskej cirkvi.“ Riadna správa arcibiskupstva bola obnovená menovaním Antonína Bruseho z Mohelnice za pražského arcibiskupa r. 1561, teda pred 450 rokmi. -js-

Svätý Otec prijal delegáciu Medzinárodného eucharistického kongresu

Vatikán, 14. marca (RV CZ) – Na generálnej audiencii sa zúčastnila aj delegácia prípravného výboru 50. Medzinárodného eucharistického kongresu, ktorý sa bude konať v írskom hlavnom meste Dublin od 10. do 17. júna 2012. Delegáciu viedol dublinský arcibiskup Mons. Diarmuid Martin. Za vatikánsky stranu bol prítomný Mons. Piero Marini, predseda Pápežského výboru pre organizáciu medzinárodných eucharistických kongresov.

„Audiencia u Svätého Otca je pozvaním na eucharistický kongres, ktorý presahuje írské hranice a obracia sa k ostatným cirkvám, aby sa vydali na dlhšiu či kratšiu púť,“ hovorí pre Vatikánsky rozhlas arcibiskup Martin. „Ich účasť je pre nás dôležitá, pretože vyjadruje solidaritu s írskou cirkvou, ktorá prešla náročným obdobím. V súčasnosti však prežíva čas obnovy. Pred dvomi rokmi bol zverejnený list Svätého Otca írskym katolíkom – proces vnútornej obnovy Cirkvi a príprava na eucharistický kongres teda idú ruka v ruku. Kongres nie je udalosťou, ktorá sa začína 10. júna a končí o týždeň neskôr, ale patrí do tohto prúdu obnovy, ktorý sa už začal a naďalej bude pokračovať.“

Svätý Otec od írskej delegácie prevzal kongresový zvon, ktorý minulý rok putoval 26 írskymi diecézami a požíval ich k sláveniu Eucharistie. Zvon je jedným zo symbolov kongresu a má pripomínať patróna Írska sv. Patrika, ktorý podobné zvony zanechával v každej novej farnosti pri evanjelizácii regiónov. Zvon už jedenkrát zo zeleného ostrova vycestoval – v septembri minulého roka do Francúzska. Jeho rímska púť okrem dnešnej zastávky vo Vatikáne, kde zaznel pri popo-

ludňajšej svätej omši celebrovanej Mons. Marinim, povedie do írskeho františkánskeho kolégia a írskeho pápežského seminára, kde jeho hlas bude sprevádzať víkendové bohoslužby k sviatku sv. Patrika. Prípravná delegácia kongresu venovala Benediktovi XVI. pamätnú medailu tejto udalosti, na ktorej je vyrazené logo a téma „Eucharistia – spoločenstvo s Kristom a medzi sebou navzájom“.

Írsko hostilo Medzinárodný eucharistický kongres už v roku 1932 – vtedajší 31. ročník bol spojený s 15. výročím príchodu Apoštola Írov. Arcibiskup Martin k tomu dodáva: „Eucharistický kongres v roku 1932 sme slávili desať rokov po írskej občianskej vojne, ktorá znamenala veľké násilie, rozdelenie spoločnosti a rodín. Môj predchodca v úrade arcibiskupa sa snažil tejto vojne zabrániť a usiloval sa o vyjednanie, ktoré sa však nepodarilo. Kongres v tom roku bol teda okamihom zmierenia v spoločnosti. Dúfame, že i tento kongres prinesie zmierenie a obnovu. Nechceme opustiť alebo poprieť minulosť, avšak usilujeme sa o vytvorenie nového typu budúcnosti,“ zdôraznil arcibiskup írskeho Dublinu. -ml-

Odpoveď Bratstva Pia X. nestačí na prekonanie rozkolu s Cirkvou

Vatikán (17. mar. 2012, RV) – Odpoveď Bratstva Pia X. na teologický dokument, vydaný Svätou stolicou „nepostačuje na prekonanie problémov týkajúcich sa vieroúčinných otázok, ktoré stoja za rozkolom“ so Svätou stolicou. Tieto slová vyjadril prefekt Kongregácie pre náuku viery a predseda Pápežskej komisie Ecclesia Dei kardinál William Levada, pri stretnutí s generálnym predstaveným bratstva, Bernardom Fellayem.

14. septembra 2011 odovzdal kardinál Levada generálnemu predstavenému vatikánsky dokument Doktrínálna preambula spolu so Sprievodnými poznámkami. Obsahom preambuly boli „niektoré základné doktrínálne princípy a kritéria na interpretáciu katolíckeho učenia viery, ktoré sú nevyhnutné ku garancii vernosti Učiteľského úradu Cirkvi a ctenia cum Ecclesia“.

Odpoveď, ktorú Bratstvo Pia X. doručilo na Kongregáciu pre náuku viery v januári tohto roku „bola podrobená štúdiu Kongregácie a následne rozhodnutiu Svätého Otca“. Vyjadrenie, na základe rozhodnutia Benedikta XVI., oznámil generálnemu predstavenému, počas viac ako dvojhodinového rozhovoru, kardinál Levada.

V oficiálnom komuniké z tejto udalosti sa uvádza, že „v závere stretnutia, vedenom snahou vyhnúť sa cirkev-nému odlúčeniu, ktoré by malo bolestivé a nepredvídateľné následky, bol Mons. Fellay pozvaný, aby v priebehu jedného mesiaca upresnil postoj Bratstva, aby sa nakoniec mohla znovunastoliť jednota, ku ktorej vyzýva Benedikt XVI.“. -js-

Nová štatistika dokumentuje nárast počtu katolíkov

Vatikán, 13. marca (RV CZ) - Rok 2010 potvrdil trend posledných rokov – počet katolíkov celosvetovo stúpa. Potešiteľnú tendenciu možno zaznamenať aj vo vzrastajúcom počte kňazov. Katolíckych duchovných pribudlo v porovnaní s predchádzajúcim sledovaným rokom o 1643, avšak Európe sa tento pozitívny vzostup vyhýba. Tieto fakty vyplývajú z nových štatistik Katolíckej cirkvi (z pápežskej ročenky *Annuario Pontificio* 2012 a štatistickej cirkevnej ročenky *Annuario Statisticum Ecclesiae*), ktorých nové vydania cez víkend prevzal Benedikt XVI. od predstaviteľov Centrálného štatistického úradu cirkvi, vedených Mons. Vittorio Formentim.

Zo spracovaných dát, ktoré sa vzťahujú na rok 2010, vyplýva, že vo svete žije 1 miliarda 196 miliónov katolíkov, teda asi 17,5% celosvetovej populácie. Oproti roku 2009 sa počet veriacich zvýšil o 15 miliónov, a to predovšetkým v Afrike a v juhovýchodnej Ázii. Európa a Južná Amerika naopak zaznamenali pokles pokrstených.

Počet biskupov v Katolíckej cirkvi sa zvýšil o necelé jedno percento (0,77%, z 5065 na 5104) – 16 nových biskupov pribudlo v Afrike, 15 v Amerike a 12 v Ázii, zatiaľ čo mierny pokles registruje Európa (z 1607 na 1606) a Oceánia (zo 132 na 129).

Stav kňazov sa postupne zvyšuje od roku 2000 a v roku 2010 tento trend pokračoval. Katolíckych kňazov bolo v tomto roku celkovo 412 236 – z toho 277 009 diecéznych a 135 227 rehoľných. V porovnaní s rokom 2009 ich pribudlo 1643. Najviac nových kňazov získala Ázia (1695), Afrika (761), Oceánia (52) a Amerika (40). Viac než 900 kňazov naproti tomu ubudlo v Európe (905). Cirkevná štatistika ďalej potvrdzuje nárast počtu diakonov, diecéznych, ako aj rehoľných. Ich počet sa zvýšil o necelé štyri percenta. Diakoni sú najpočetnejšie zastúpení v Severnej Amerike (64,3% zo svetového počtu) a Európe (33,2%).

Klesajúci trend počtov členov mužských rehoľných rádov sa v roku 2010 zastavil. V roku 2009 bolo vo svete 54 229 rehoľníkov, zatiaľ čo o rok neskôr ich počet dosiahol 54 665. Rehoľníkov ubúda v Južnej i Severnej Amerike, ich stav je trvalý v Európe, zatiaľ čo vzrastá v Ázii a Severnej Amerike.

Hlboko sa naopak menia stavy ženských kongregácií. Rehoľníčok aj v predminulom roku ubudlo takmer osem tisíc (zo 729 371 roku 2009 na 721 935 v roku 2010). Zostupná tendencia sa týka Európy, Ameriky a Oceánie, zatiaľ čo v Afrike a Ázii ženské rehoľné spoločenstvá zaznamenali dvojpercentný nárast.

V posledných piatich rokoch vzrástol celkovo o štyri percentá počet študentov filozofie a teológie v rámci diecéznych či rehoľných seminárov (zo 114 439 v roku 2005 na 118 990 roku 2010). Seminaristov ubúda v Európe a Amerike a naopak pribúda na ostatných troch kontinentoch.

Z pápežskej ročenky na rok 2012 vidieť, že Svätý Otec ustanovil 8 nových biskupských stolcov, 1 personálnu diecézu a 1 vojenský ordinariát. Benedikt XVI. ďalej povýšil nižšie cirkevné administratívne celky na deväť metropolí (z jednej arcidiecézy a ôsmich diecéz), tri diecézy (z jednej prelatúry, apoštolského vikariátu a apoštolskej prefektúry) a jednu apoštolskú prefektúru (z *missio sui iuris*). -js-

Vyšiel 1500-stranový sprievodca Vatikánskou knižnicou

Vatikán, 14. marca (RV CZ) – Vatikánska knižnica po dvanásťročnom úsilí zverejnila vo svojich rozsiahlych fondoch, zahŕňajúcich rukopisy, numizmatické zbierky a tlačene knižky, 1500-stranového sprievodcu knižnicou. Ide o dva rozsiahle zväzky, ktoré vychádzajú v edičnej rade Vatikánskej knižnice „*Studi e testi*“. Ich editormi sú Francesco D'Aiuto a Paolo Vian. Na jej spracovaní sa podieľalo 25 ďalších spolupracovníkov.

„K obecnému prospechu ľudí vedy, ako sám napísal, otvoril Vatikánsku knižnicu už v roku 1451 pápež Mikuláš V., humanista vlastným menom Tommaso Parentucelli. Fondy pôvodne prístupne len členom Pápežskej kúrie sú tak už viac než 560 rokov dostupné čitateľom zvonka. Dodnes do nej prichádzajú pracovať bádatelia z celého sveta, práve tí tiež novú publikáciu najviac oceňujú. Ako to výstižne napísal prefekt Vatikánskej knižnice, nejde síce o labyrint, ale rozhodne o zložité „mesto“, kde je nutné poznať jednotlivé „štvrte“, a potom najrôznejšie „rodiny“, ktoré v ňom bývajú. Sprievodca teda charakterizuje každý fond či zbierku, sleduje ich dejiny, popisuje ich rozsah a naznačuje obsah, uvádza v akých katalógoch sú zahrnuté a odkazuje na eventúálnu literatúru, tomu ktorému fondu venovanú. Jedným slovom – poskytuje bádateľovi všetky prístupné kľúče, vysvetľuje prefekt Vatikánskej knižnice pre nedeľnú prílohu talianskeho denníka *Sole* 24 ore.

Vatikánska apoštolská knižnica, ako znie jej oficiálny názov, uchováva zhruba 180-tisíc rukopisných zväzkov a ďalších šesťtisíc tlačených kníh, z toho 8 600 inkunábul. Okrem toho má vo svojich zbierkach 300-tisíc mincí a medailí, 150-tisíc starých tlačovín, kresieb a matric. -ml-

Kardinál Bagnasco na Pápežskej univerzite Svätého Kríža

Rím, 12. marca (RV CZ) - „Náboženská skúsenosť je nevyhnutnou zložkou ľudského života, ktorá potrebuje v spoločnosti priestor. Nemožno ju odsúvať na okraj a upierať jej význam. Práve to sa deje, keď kvôli údajnej nutnosti skrývame svoju vieru a nedávame najavo vlastné náboženské presvedčenie,“ povedal poslancom talianskeho parlamentu kardinál Angelo Bagnasco. Predseda Talianskej biskupskej konferencie, potvrdený minulý týždeň Benediktom XVI. na ďalšie päťročné obdobie, vystúpil na predveľkonočnom stretnutí s talianskymi senátormi a poslancami na Pápežskej univerzite Svätého Kríža.

Kardinál Bagnasco zdôraznil, že náboženstvo je „nevyhnutným prvkom aj v kontexte svetského štátu, pretože je prejavom najhlbšej ľudskej slobody“. Ako také potrebuje podporu a ochranu zo strany štátu. „Opakom tohto postoja je pritakanie forme praktického ateizmu. Taký štát zbavuje občanov ľudstva, berie ľuďom morálnu a duchovnú silu nevyhnutnú pre plný ľudský rozvoj. Deje sa to tiež vtedy, keď sa nerešpektujú sviatočné dni, kladú sa prekážky stavbe miest kultu alebo sa zakazujú na verejnosti náboženské symboly,“ povedal kardinál Bagnasco.

V príhovore pred politikmi spomenul tiež problém poklesu pôrodnosti, ktorý nazval „demografickou samovraždou“ národa, a potreba chrániť život najslabších. Ako dodal, otázky základných práv a hodnoty ľudskej osoby nemožno spochybňovať ani podriaďovať demokratickému hlasovaniu. -js-

V Ríme sa diskutovalo o rastúcom fenoméne migrácie

Taliansko, 8. marca (RV) – Na Pápežskom severoamerickom kolégiu v Ríme sa vo štvrtok 8. marca pod záštitou Veľvyslanectva Spojených štátov amerických pri Svätej stolici konala konferencia o migrácii s názvom „Vybudovať mosty príležitosti“. Zúčastnili sa na nej aj kardinál Gianfranco Ravasi, predseda Pápežskej rady pre kultúru či Demetrios G. Papademetriou, predseda Inštitútu migračnej politiky vo Washingtone. Nechýbal ani arcibiskup Silvano Maria Tomasi, stály pozorovateľ Svätej stolice pri inštitúciách OSN v Ženeve

Arcibiskup Tomasi v rozhovore pre Vatikánsky rozhlas uviedol, že práve v súčasnosti svet zaznamenáva najvyššiu úroveň migrácie všetkých čias. Najmenej 215 miliónov ľudí žije a pracuje v inej krajine, než odkiaľ pochádza. Podľa neho má táto ľudská

mobilita tendenciu rásť a pokračovať. „Tvárou v tvár tejto skutočnosti chce Cirkev poskytnúť pozitívnu a konštruktívnu odpoveď. Cirkev predovšetkým hovorí: 'Sme jedna ľudská rodina a ako takí sme spojení medzi sebou navzájom a musíme sa snažiť vidieť, čo je spoločné dobro: nie v zmysle sebeckom, obmedzujúc sa na môj malý kútik, kde žijem, ale ktoré vedie k vyváženiu celej ľudskej rodiny'.“

Svätá stolica sa v decembri minulého roka stala novým členom Medzinárodnej organizácie pre migráciu, tento fenomén teda podrobne sleduje. „Prítomnosť Svätej stolice v Medzinárodnej organizácii pre migráciu predstavuje etický hlas, ktorý pripomína hlavne to, že centrom všetkej pozornosti musí byť ľudská osoba, s jej dôstojnosťou a potrebami; a po druhé, že v čase súčasnej globalizácie musíme spolupracovať stále na vyššej úrovni, aby sme našli normy, vzorce, ktoré z migrácie urobia konštruktívnu silu a dobro pre všetkých.“

Na otázku, čo by Svätá stolica mohla urobiť pre posilnenie globálneho prístupu a v prospech migrácie, Mons. Tomasi reagoval: „Existuje istý protiklad. Pravidlá, ktoré sledujú a riadia migráciu, sú vnútroštátne právne predpisy, pretože každá krajina si úzkostlivo stráži svoju identitu, svoju bezpečnosť. V tom istom čase ale fenomén migrácie presahuje rámec jednej krajiny, pretože zahŕňa krajinu pôvodu, tranzitnú krajinu a krajinu príchodu. To znamená, že riadenie tohto fenoménu racionálnym spôsobom si vyžaduje širšiu spoluprácu na regionálnej a globálnej úrovni. De facto, v dlhodobom horizonte, ak sú migrácie dobre riadené, predstavujú prínos pre krajiny pôvodu.... Samotní migranti objavujú kvalitu lepšieho života, takže si môžu vytvárať rodiny a môžu sa realizovať aj profesionálne. V krajinách príchodu teda môžu prispieť ku každodennej práci profesiami alebo manuálnymi prácami, ktorým sa venujú.“ -mf-

Oslavy príchodu Cyrila a Metoda odštartuje koncert v Ríme

Praha, 13. marca (ct24.cz) - Oslavy 1150. výročia príchodu sv. Cyrila a Metoda na Moravu sa začnú už tento rok slávnostným koncertom v Ríme. V Čechách plánuje oslavy Katolícka cirkev už od roku 2010 a okrem náboženského a kultúrneho im chce dať i vedecký rozmer. Už teraz sú naplánované dve konferencie v Prahe a na Velehrade. Ťaziskom osláv potom má byť budúci rok, na ktorý pripadá jubileum. Podľa českého kardinála Dominika Duku by chcela cirkev v budúcom roku otvoriť veľkú diskusiu, ale tiež otvoriť kostoly. „Má to byť určité stretnutie kresťanstva so svetom kultúry, vedy,“ uvádza Duka. **Zdroj: ct24.cz**

Indická cirkev sa zapája do boja proti obchodovaniu s ľuďmi

Dillí, 9. marca (RV CZ) – Katolícka cirkev v Indii sa aktívne zapája do boja proti obchodovaniu s ľuďmi. Podľa odhadov mu každý rok padne za obeť 20 až 60 miliónov osôb, prevažne žien a detí. Údaj je tak nepresný predovšetkým preto, pretože ide stále o tabu a obeťami sú najmä chudobní a nezdelení ľudia, o ktorých zmiznutí alebo vykorisťovaní polícia neinformuje.

Arcidiecéza Kalkata zorganizovala zvláštnu sieť pomoci, ktorej cieľom je zabrániť vykorisťovaniu dievčat. Dochádza k nemu spravidla tak, že za ponukou legálnej práce sa nakoniec skrýva nútenie k prostitúcii. Arcidiecéza cituje príklad dievčaťa, ktorá bola nútená obsluhovať denne 25 klientov. Ak odmietla, bola zbitá pred očami ďalších dievčat v rovnakej situácii. Vďaka cirkevnej sieti a policii sa tento príbeh skončil šťastne a útek sa podaril.

Aby sa podobné situácie neopakovali, bolo územie arcidiecézy Kalkata rozdelené na 50 jednotiek, v ktorých pôsobia tzv. kontrolné výbory. V najchudobnejších obciach bola zamestnaná dospievajúca mládež, aby informovala o obchode so živým mäsom. Angažovanosti arcidiecézy na poli prevencie pomáha tiež spolupráca s miestnou správou, policiou a so starostami jednotlivých lokalít.

-ml-

Apoštolský nuncius v Sýrii vyzýva k zastaveniu násillia

Damašek, 14. marca (RV CZ) – Splnomocnenec OSN a Arabskej ligy Kofi Annan sa v utorok 13. marca stretol s predstaviteľmi sýrskej opozície. Pri predchádzajúcich rozhovoroch so sýrskym prezidentom Bašárom Asadom sa bývalý generálny tajomník snažil o vyjednanie prímeria a okamžité zastavenie krviprelievania. Povstanie proti režimu Asada sa začalo práve pred rokom – podľa neoficiálnych odhadov zahynulo počas konfliktu okolo deväť tisíc ľudí vrátane mnohých žien a detí. O situácii hovorí tamojší apoštolský nuncius arcibiskup Mario Zenari.

„Je obtiažne komentovať dianie v Sýrii, obmedzím sa na humanitárne a náboženské hľadisko. Obe strany majú svoju zodpovednosť. Sledujem exodus tisícov ľudí, videl som hrozne výjavy masaku v Homse a množstvo mŕtvych na jeho uliciach. To všetko v mojej mysli evokuje Ježišov výkrik na kríži. Ako niekto slávny povedal, Ježišova agónia trvá až do konca sveta... V odpovedi na toto volanie o pomoc musíme byť bdeli a nepoľaviť. Chcel by som podporiť rokovanie zvláštneho splnomocnenca OSN a Arabskej ligy. Zabíjanie a násillie musí ihneď skončiť. Medzinárodné spoločenstvo musí dať zreteľne

najavo, že táto situácia je naďalej neprijateľná,“ apeluje arcibiskup Zenari.

-ml-

Sudánska vláda núti k presunu viac ako 700-tisíc kresťanov

Sudán, 15. marca (RV/La Stampa) – Viac ako 700-tisíc kresťanov musí v nasledujúcich dňoch opustiť Sudán, krajinu s moslimskou väčšinou. Nariadila to tamojšia vláda, ktorá ich vyzvala, aby sa presunuli do Južného Sudánu. Informoval o tom taliansky denník La Stampa.

V rokoch 1983 – 2005 prišli pri bojoch medzi moslimským severom a prevažne animistickým a kresťanským juhom o život asi dva milióny kresťanov. Ako ďalej denník uvádza, vláda v Chartúme vyhlásila, že všetci tí, „ktorých starí rodičia sa narodili v Južnom Sudáne, a tí, ktorí patria k južnej etnickej skupine“ nie sú viac považovaní za sudánskych občanov a do 8. apríla tohto roku musia opustiť krajinu.

„Sme veľmi znepokojení,“ – tvrdí pomocný biskup v Chartúme Daniel Adwork – „presunúť sa nie je ľahké, rodiny majú deti, ktoré navštevujú školy. Je to takmer nemožné. Prajeme si, aby oba parlamenty brali do úvahy práva osôb. Každý má právo zvoliť si, kde chce žiť. Patrí k základným ľudským právam.“

-mf-

Normy katolicity základných a stredných škôl v USA

USA, 16. marca (RV CZ) – Zbierka noriem pre katolícke školy bola v týchto dňoch vydaná v USA. Výpočítava charakteristiky, ktorými sa má vyznačovať škola, ktorá chce nosiť prívlastok katolícka. Normy sa týkajú základných a stredných škôl a vypracovala ich National Catholic Educational Association spolu s Univerzitou Loyola v Chicagu a bostonskou Lynch School of Education.

Zmyslom publikácie je poskytnúť rámcové zásady školám, ktoré chcú alebo by chceli v budúcnosti fungovať ako katolícke. Autori v nich uvádzajú deväť charakteristík, ktoré má mať katolícka škola, napríklad nasledovanie Ježišovho vzoru, zapojenie sa do evanjelizácie, úsilie o dosiahnutie, čo najlepších výsledkov, celistvá výchova detí, šírenie katolíckej identity a spolupráca s miestnym biskupom. Zverejnené zásady sú zbierkou najlepších nápadov vzniknutých na katolíckych školách celej krajiny. Kritériom boli výpovede Svätej stolice, Benedikta XVI. a biskupov USA. Dokument bol schválený osobami zodpovednými za katolícke školstvo na federálnej úrovni a pracovalo sa na ňom tri roky.

-ml-

Konsekrácia pomocného biskupa Mons. Jozefa Haľka

Bratislava, 17. marca (TK KBS) – Prvým pomocným biskupom v dejinách Bratislavskej arcidiecézy je Mons. Jozef Haľko. Biskupskú konsekráciu prijal počas dnešnej slávnostnej svätej omše v Katedrále sv. Martina v Bratislave. Svätý Otec ho za pomocného biskupa vymenoval 31. januára. Bývalého hovorcu arcidiecézy, ktorý zodpovedal aj za pastoračnú veriacich hovoriacich po maďarsky pre Bratislavu, vysvätil bratislavský arcibiskup a metropolita Mons. Stanislav Zvolenský.

V homílii arcibiskup Zvolenský priblížil, v čom spočíva služba biskupa. „Apoštol Pavol hovorí, že Boží dar biskupskej služby spočíva v duchovnej sile. (...) Ak by sme celkom zjednodušili poslanie biskupa podľa slov apoštola Pavla, ktorý vkladáním rúk odovzdal svojmu nástupcovi efezskému biskupovi Timotejovi Boží duchovný dar, silu Božieho Ducha Svätého, hlásať dobrú správu o víťazstve Ježiša Krista nad smrťou. Jednoducho: Ježiš Kristus vstal zmŕtvych.“

Po homílii nasledoval samotný akt biskupskej konsekrácie. Spolukonsekrátormi boli Jozef kardínal Tomko a apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Mario Giordana, ktorý prečítal latinský text buly o vymenovaní nového biskupa. Slávnosť pokračovala sľubom Mons. Jozefa Haľka, litániovým vzývaním, aktom vkladania rúk svätiteľa, ďalšími časťami biskupskej konsekrácie. Nový biskup zároveň prevzal evanjeliár a biskupské insígnie – prsteň, mitru a biskupskú berlu.

Po konsekrácii odviezol arcibiskup Zvolenský novovysväteného biskupa k sedadlu. Po odložení biskupskej berly prijal od hlavného svätiteľa a všetkých ostatných prítomných biskupov bozk pokoja. V závere slávnosti po modlitbe po prijímaní za spevu hymnu Teba, Bože chválime nový pomocný biskup Bratislavskej arcidiecézy spolu so svätiteľom Mons. Zvolenským prešli spolu katedrálou žehnajúc prítomných veriacich. Po skončení podpísali dokumenty o uskutočnení vysviacky.

V závere slávnosti pozdravil veriacich a nového biskupa apoštolský nuncius na Slovensku Mario Giordana.

Za kňazov sa prihovril dekan Bratislava – stred Ján Adamus.

Rodine, hlavnému svätiteľovi, spolukonsekrátorom, kňazom, seminaristom, rehoľníkom a všetkým prítomným poďakoval na konci samotný

novovysvätený pomocný biskup Bratislavskej arcidiecézy Mons. Jozef Haľko.

Slávnosť odvyšielala v priamo prenose televízia TV LUX, Rádio LUMEN a Rozhlas a televízia Slovenska. Slávnosť so svojim spevom sprevádzal Katedrálny zbor sv. Martina pod vedením Jána Miškoviča, gréckokatolícky katedrálny miešaný spevácky zbor pri gréckokatolíckom katedrálnom chráme Povýšenia sv. Kríža v Bratislave pod vedením Ladislava Sabolčáka a Františkánska schóla v Bratislave pod vedením Sylvie Urdovej.

Erb pomocného biskupa Mons. Jozefa Haľka má v ľavej polovici na modrom podklade strieborný meč, ktorý delí kus červenej látky. Symbolizuje to jeho príslušnosť k Bratislavskej arcidiecéze a samotnú osobu sv. Martina ako jej hlavného patróna, ktorý kus svojho vojenského plášťa daroval žobrákovi. Pravá časť patrí symbolom samotného biskupa a je jeho osobným erbom. Pripomína heslo, ktorým je „Vstal z mŕtvych!“ – „Resurrexit!“ . Na červenom podklade je zlatý kríž, cez ktorého priečne rameno je prevesená biela látka, symbol zmŕtvychvstania. Pri nohe kríža je strieborné veľké písmeno M, ktoré pripomína láskyplnú prítomnosť Panny Márie, verne blízkej svojmu Synovi vo vrcholných chvíľach jeho spásnosného utrpenia. Samotný štít erbu je prikrytý zeleným klobúkom s tromi radmi strapcov po oboch stranách erbu, čo je počet prináležiaci biskupovi. Za štítom vyčnieva kríž a pod štítom je v stuhe vpísané biskupské heslo „RESURREXIT!“

-jh, ml-/ foto pz

Kardinál Tomko oslávil 88 rokov so Slovákami v Ríme

Taliano, 12. marca (RV) – Tradičnú slovenskú omšu v Kostole San Girolamo della Carità v Ríme celebroid v ne- deľu 11. marca kardinál Jozef Tomko, ktorý v rovnaký deň oslávil svoje 88. narodeniny. Okrem niekoľko desiatok Slovákov sa na nej zúčastnil aj

Mons. Pierpaolo Felicolo z úradu rímskeho vikariátu pre pastoraáciu migrantov, ako aj rektor kostola don Filippo Goyret.

Po svätej omši nasledovalo spoločné agapé, počas ktorého členovia Slovenskej katolíckej misie v Ríme zablahoželali 88-ročnému kardinálovi. Správca misie Martin Kramara odovzdal kardinálovi v mene všetkých duchovných darček Quarantore – 40 hodín nepretržitých modlitieb. Slováci žijúci v Ríme sa budú za kardinála Tomka modliť v dňoch od 29. do 31. marca, keď bude viesť živé rozhlasové duchovné cvičenia na rádiu Lumen. **-mf-/ foto -p-**

Emeritný biskup Jozef Zlatňanský sa dožíva 85 rokov

Bratislava, 13. marca (TK KBS) - Emeritný biskup Jozef Zlatňanský sa dožíva 85 rokov. Narodil sa 13. marca 1927 v Topoľčiankach.

Jozef Zlatňanský navštevoval ľudovú školu v rodnej obci a gymnázium v Zlatých Moravciach. Teológiu začal študovať v Bratislave (1946-1947) a v štúdiu pokračoval na Lateránskej univerzite v Ríme (1947-1952), kde ho 22. decembra 1951 vysvätili za kňaza. Ďalším štúdiom dosiahol doktorát teológie na Pápežskej lateránskej univerzite v roku 1955 a licenciát zo sociálnych vied na Pápežskej gregoriánskej univerzite v roku 1959. V rokoch 1961 až 1964 bol profesorom filozofie v Pápežskom regionálnom seminári v Catanzare, potom do roku 1966 pracovníkom Sekretariátu vieroučnej komisie II. Vatikánskeho koncilu. V rokoch 1966 až 1969 pracoval v Kon-

gregácii pre vieroučné otázky. Svätý Otec ho 4. februára 1981 poctil hodnosťou pápežského preláta. V roku 1984 bol vymenovaný za subsekretára Kongregácie a 11. júna 1997 za sekretára Stálej interdikateriálnej komisie pre východnú Európu. Zároveň sa stal titulárnym biskupom diecézy Montefiascone; jeho biskupská vysviacka sa konala v Topoľčiankach 20. júla 1997. Popri náročnej a zodpovednej práci v Kongregácii vykonal cenné služby prenasledovanej katolíckej Cirkvi na Slovensku, najmä v oblasti tlačového apoštolátu. Ako zodpovedný redaktor urobil v spolupráci s inými odborníkmi revíziu slovenského prekladu Katechizmu Katolíckej cirkvi. Od júna 2004 je na penzii. **Zdroj: www.kbs.sk**

Spomienka na 560. výročie konsekrácie Katedrály sv. Martina

Bratislava, 11. marca (TK KBS) - Pri príležitosti 560. výročia konsekrácie Katedrály sv. Martina v nej dnes slúžil slávnostnú svätú omšu bratislavský arcibiskup a metropolita Mons. Stanislav Zvolenský. V svojej homílii vychádza z Evanjelia dnešnej Tretej nedele v pôstnom období, ktorá nám v podaní sv. Jána predstavuje známy príbeh, v ktorom Ježiš vyháňa z Jeruzalemského chrámu predavačov dobytky a peňazomencov.

Ježišov počín v chráme podľa otca arcibiskupa svedčí o tom, ako mal Ježiš rád chrám a ako mu na ňom záležalo. Podobne by podľa jeho slov malo záležať aj nám na chráme - Katedrále sv. Martina, ktorá sa práve dnes dočkala významného výročia. V druhej časti rozvil myšlienku o tom, že peňazomenci boli vyhnaní pre to, že sa chceli na tejto svojej činnosti obohacovať. Ježiš preto voči ním podľa arcibiskupa Zvolenského radikálnym spôsobom zakročil, lebo neboli v chráme s tým úmyslom, aký mali mať.

Katedrálu sv. Martina konsekroval v piatok 10. marca 1452 ostrihomský generálny vikár a pomocný biskup Gregor a zároveň posvätil aj štyri nové oltáre chrámu. V chráme sa behom dejín uskutočnilo 18 korunovácií, počas dvadsiateho storočia tu vysvätili okolo tisíc kňazov, predposledná biskupská konsekrácia sa tu uskutočnila v roku 1893, keď sa bratislavský prepošť Karol Rimély stal banskobystrickým biskupom a posledná 8. decembra v roku 1925, keď sa topoľčiansky farár Michal Bubnič stal biskupom a apoštolickým administrátorom Rožňavskej diecézy.

Od roku 2008, keď vznikla bratislavská arcidiecéza, je svätomartinský kostol katedrálou, čiže sídelným chrámom prvého bratislavského arcibiskupa a metropolitu Mons. Stanislava Zvolenského. Najbližšia konsekrácia sa v nej uskutoční v sobotu 17. marca 2012, keď prijme biskupskú vysviacku prvý pomocný biskup v dejinách Bratislavskej arcidiecézy Mons. Jozef Hal'ko. **-jh-**

Rada pre mládež a univerzity KBS zasadala v Žiline

Žilina, 14. marca (TK KBS) – V Diecéznom pastoračnom centre v Žiline sa v utorok 13. marca konalo prvé tohtoročné zasadnutie Rada pre mládež a univerzity KBS. Otvoril ho modlitbou predseda Rady Mons. Tomáš Galis, žilinský biskup. Po následnom krátkom zamyslení zasadnutie Rady pokračovalo v hodnotení vykonaných aktivít a v plánovaní následnej činnosti. Rada hodnotila realizáciu a výsledky aktivít Týždeň Cirkvi pre mládež, Godzone a projektu Za dobrú radu.

Členovia Rady sa zaoberali aj spoluprácou s Kanet n.o. na príprave aktivít, ktoré sa budú v tomto roku organizovať. Zasadnutia Rady sa po prvýkrát zúčastnili aj zástupcovia eRka, Domky, Saleziánov, Domčeka Anky Kolesárovej a Združenia kresťanských spoločenstiev mládeže (ZKSM), ktorí boli prizvaní ako konzultanti zaoberajúci sa oblasťou pastorácie mládeže. **Martin Janus**

Košický arcibiskup s delegátmi Sociálnej subkomisie KBS

Košice, 14. marca (TK KBS) - Košický arcibiskup a metropolita Mons. Bernard Bober prijal v pondelok 12. marca delegátov Sociálnej subkomisie teologickej komisie KBS. Na stretnutí sa zúčastnil aj riaditeľ Košickej arcidiecéznej charity Cyril Korpesio. Subkomisia predstavila konkrétne kroky, ktoré sa realizujú v tomto regióne v súvislosti s plnením Pastoračného plánu katolíckej Cirkvi pre roky 2007 – 2013 pre sociálnu oblasť. Tá venuje pozornosť najmä networkingu, vytváraniu priestoru pre komunikáciu a spoluprácu v podobe sociálnych klubov.

Základnú myšlienku tejto spolupráce predstavil tajomník subkomisie Martin Uháľ. Sociálne kluby sú považované za platformy spolupráce medzi Cirkvou, štátnou správou, samosprávou, akademickým prostredím, SKCH, rehoľnými spoločenstvami, združeniami a hnutiami na regionálnej úrovni s cieľom spoločne vytvárať povedomie zodpovednosti a prebúdzat' citlivosť ľudí k potrebám tých, čo sa z rôznych dôvodov nachádzajú v núdzi. Môže mať podobu na úrovni farnosti alebo na úrovni diecézy.

Sociálny klub na diecéznej úrovni je efektívny nástroj biskupa na poznanie a riešenie sociálnych problémov v diecéze v pravde a v láske (Caritas in veritate). Jeho úlohou je aj podpora a koordinácia farských sociálnych klubov. Je zrejmé, že nie každá farnosť je schopná hneď vytvoriť sociálny klub, resp. vo viacerých prípadoch je žiadúce, aby takáto iniciatíva vznikala a pôsobila v širšom meradle (napr. dekanát) a v úzkej spolupráci so

Slovenskou katolíckou charitou a existujúcimi farskými charitami.

Skúsenosť Cirkvi a zodpovednosť biskupa za službu lásky k blížnemu si žiada, aby vznik, pôsobenie a spolupráca všetkých sociálnych klubov boli koordinované na úrovni diecézy a z tejto úrovne bola iniciovaná aj spolupráca s ďalšími diecézami, resp. inými štátnymi, samosprávnymi či mimovládnyimi inštitúciami, pôsobiacimi v širšom priestore, v prospech riešení väčšieho rozsahu.

Táto iniciatíva sa realizuje v úzkej spolupráci s Košickou arcidiecéznou charitou a v spoločnom úsilí posilniť iniciatívu veriacich na farskej úrovni a vytvoriť pre tieto iniciatívy silnú podporu a odborné aj ľudské zázemie. Predseda sociálnej subkomisie Mons. Peter Rusnák a jeho subkomisia plánuje postupne navštíviť všetky diecézy a predstaviť konkrétnych aktivistov, pripravených na službu pre diecézy a farnosti. **Katarína Hulmanová**

Mediálna rada KBS aj o oceneniach Andreja Radlinského

Bratislava, 14. marca (TK KBS) – Na svojom pravidelnom zasadnutí sa v stredu v Bratislave pod vedením svojho predsedu, bratislavského arcibiskupa a metropolitu Mons. Stanislava Zvolenského stretli členovia Rady KBS pre spoločenské komunikačné prostriedky (RPSKP KBS).

Spoločne posúdili návrhy kandidátov na získanie Ceny Andreja Radlinského za rok 2012. Konferencia biskupov Slovenska i tento rok ocení prácu 3 novinárov a mediálnych pracovníkov za ich prínos v profesionálnej práci. Ceny budú odovzdané počas púte katolíckych médií, ktorá sa uskutoční v Bratislave 19. mája 2012. Členovia RPSKP KBS sa venovali aj príprave programu púte katolíckych médií.

Zároveň sa oboznámili s návrhom materiálu pre vypracovanie partikulárnych noriem KBS pre oblasť masmédií. Materiálom sa budú podrobne zaoberať na nasledujúcom zasadnutí.

RPSKP KBS rozhodla o vypísaní tradičnej súťaže na získanie podpory pre mediálne granty zo zbierky na katolícke médiá, ktorá sa uskutoční na 7. Veľkonočnú nedeľu vo všetkých farnostiach na území Slovenska. Výzva bude zverejnená katolíckymi médiami.

Členovia rady si vypočuli informáciu o zmenách v programovej štruktúre RTVS, najmä zmenách v súvislosti s vysielaním prenosov svätých omší.

Tajomník rady informoval prítomných o pozitívnej odpovedi riaditeľa Vatikánskeho rozhlasu p. Federica Lombardiho vo veci poskytnutia archívneho materiálu Rádia Vatikán pre účely Múzea totality, ktoré by malo vzniknúť v priestoroch K4 na Kapitulskej ulici v Bratislave v gescii Lux communication. **-jk-**

V Košiciach prejavili poctu biskupovi Jozefovi Čárskemu

Košice, 13. marca (TK KBS) - V aule Teologickej fakulty v Košiciach sa 12. marca uskutočnila konferencia s názvom Život a dielo Mons. Jozefa Čárskeho. Po úvodnej prednáške prof. Cyrila Hišema, dekana fakulty a úvahe nad jeho službou od doc. Mariána Čižmára, nasledovalo vystúpenie prof. Petra Zubka, ktorý predstavil obdobie biskupa Čárskeho v rokoch 1945 – 1962. „Biskup Čársky bol ponížený tým najprefikanejším spôsobom, aký režim voči nemu vymyslel, po ktorom nasledovalo obdobie pasívneho odporu, lebo nemalo zmysel vystupovať aktívne a komunikovať s režimom, s ktorým sa komunikovať nedalo. Jeho posledné roky vyznievajú ako roky veľkého ticha“, pripomenul prof. Zubko.

Na záver sa v košickej katedrále uskutočnila d'akovná svätá omša pri príležitosti 50. výročia úmrtia biskupa Jozefa Čárskeho, ktorú celebroidal košický arcibiskup a metropolita Mons. Bernard Bober. „Chválime dnes Boha za to, že nám v ťažkých časoch dal takého verného biskupa – správcu a pastiera duší a zároveň prosíme, aby sa ovocie jeho obety vo všetkých formách poníženia a prenasledovania stalo aj pre nás povzbudením k vytrvalej vernosti voči Ježišovi Kristovi,“ uviedol Mons. Bober.

Storočnica prvého šéfredaktora Slova Ladislava Hučka

Prešov, 13. marca (TK KBS) - V sobotu 10. marca sa v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Prešove uskutočnila spomienka na nedožitú storočnicu prvého šéfredaktora časopisu Slovo otca Ladislava Hučka. Podujatia sa zúčastnila aj manželka otca Ladislava a jeho rodina. Na úvod slávnosti Mons. Ľubomír Petřík prečítal oficiálny nekrológ, ktorý po úmrtí otca Ladislava napísal jeho nástupca otec Emil Korba a osobné myšlienky otca Ladislava na smrť a večný život, ktoré zachytil v svojom článku Dušičkové dumky. Tie poukázali na hĺbku ľudskosti a zároveň oddanosti Bohu, ktorú otec Ladislav skrýval v svojom srdci.

Slávnosť vyvrcholila archijerejskou svätou liturgiou, ktorú spolu s viacerými kňazmi slávil prešovský arcibiskup a metropolita Ján Babjak SJ, pražský apoštolský exarcha Ladislav Hučko a emeritný pražský pomocný biskup Ján Eugen Kočíš. Vladyka Ján Babjak sa v svojej homílii zastavil nad životom otca Ladislava, nad svedectvom jeho života. Začlenil ho tak do kontextu trpkého údely mnohých kňazov, ktorí museli naozaj veľa trpieť a s nimi aj ich rodiny, ako aj do osobného prežívania kňazstva. Vyzdvihol obetavosť a vernosť otca Ladislava i jeho rodiny, zvlášť manželky.

V závere liturgie sa prítomným prihovril aj syn otca Ladislava vladyka Ladislav Hučko. Pripomenul, že práve v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Prešove jeho otec prijal sviatosť kňazstva a aj tu sa s ním mohli naposledy rozlúčiť. V prihovore zdôraznil, že na otca si spomína vďaka jeho ľudskosti, či dobrým vzťahom s ostatnými ľuďmi. Po panychide, ktorú slúžil prešovský protopresbyter Daniel Galajda, sa mnohí prítomní odobrli na prešovský mestský cintorín, kde v tichosti modlitby vzdali hold tejto veľkej osobnosti mediálneho života Gréckokatolíckej cirkvi. V priestoroch Koinonie sv. Jána Krstiteľa (nad redakciou časopisu Slovo) sa následne uskutočnilo stretnutie redakcie, členov redakčnej rady a sympatizantov časopisu.

Ladislav Hučko sa narodil 13. februára 1912 v Kojšove a pochádzal z kňazskej rodiny. Kňazskú vysviacku prijal 28. júla 1946 v Prešove. Po nej pôsobil ako profesor na 1. štátnom gymnáziu v Prešove. V roku 1969 sa stal prvým šéfredaktorom Slova, oficiálneho časopisu Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku. Zomrel 2. februára 1975 vo veku nedožitých 63 rokov. **Juraj Gradoš**

Vladyka Peter Rusnák zavítal do Žiaru nad Hronom

Žiar nad Hronom, 13. marca (TK KBS) - V rímskokatolíckom kostole Povýšenia sv. Kríža počas Krížopoklonnej nedele slávil vladyka Peter archijerejskú sv. liturgiu a ohlasoval Božie Slovo. V homílii sa zameral na kríž a jeho správne pochopenie. Kríž nie je len symbol utrpenia, ale predovšetkým lôžko lásky a kľúč do neba.

Bratské spoločenstvo prežíval vladyka s rímskokatolíckym duchovenstvom zo Žiaru nad Hronom, s vdp. dekanom Miroslavom Hlaváčikom, farárom Miroslavom Svrčekom, duchovným správcom Miroslavom Sliačanom a diakonom Štefanom Palúchom. Na slávnosti bol prítomný aj kancelár a tajomník eparchu o. Peter Sabol, farár o. Igor Cingel z Trenčína s veriacimi z Prievidze a o. Ján Sabol, do ktorého pastoračnej starostlivosti patria gréckokatolíci v Žiari nad Hronom prišiel aj s veriacimi zo Zvolena.

Po skončení archijerejskej liturgie nasledoval spoločný obed v kultúrnom dome v Ladomerskej Vieske. Gréckokatolícki veriaci sa v miestnom kostole Povýšenia sv. Kríža začali stretávať od Tomášovej nedele v roku 2010 a liturgie sa slávia každú druhú nedeľu v párnom týždni o 10:45 hod. Do roku 1955 sa mestečko volalo Svätý Kríž nad Hronom.

Mária Sabolová

V spišskom seminári si pripomenuli jubileum Chalupeckého

Spišská Kapitula, 16. marca (TK KBS) - Vzácného životného jubilea, 80 rokov, sa v týchto dňoch dožíva významný spišský historik, archívár a dlhoročný prednášajúci cirkevných dejín v Kňazskom seminári biskupa Jána Vojtáššáka v Spišskej Kapitule doc. Ivan Chalupecký. Na jeho počesť usporiadal 15. marca Teologický inštitút v Spišskej Kapitule, Spišskom Podhradí vedeckú konferenciu. Prednášajúci na konferencií boli jeho bývalí žiaci a súčasní slovenskí cirkevní historici.

Ako prvý so svojim príspevkom vystúpil dekan Teologickej fakulty KU prof. Cyril Hišem, ktorý ponúkol niekoľko osobných spomienok na doc. Chalupeckého ešte z bohosloveckých čias a vyjadril mu vďaka za jeho osobný prínos pre život a tvorbu jeho študentov.

Prof. Peter Zubko predstavil vo svojom príspevku Spišský partikulárny kalendár z roku 1887. Okrem tohto k osobe jubilanta podotkol, že v roku 1990 si mohol vybrať, či bude pracovať na svojom celoživotnom diele o dejinách osídlenia Spiša alebo príde prednášať bohoslovcem na Spišskú Kapitulu, ktorým sa pokúsi vštepiť lásku k histórii. Vybral si druhú možnosť, vďaka čomu dnes stojí okolo neho viac ako desať renomovaných slovenských cirkevných historikov, ktorí sa hrdo hlásia k tomu, že sú jeho žiakmi.

Z ďalších žiakov Ivana Chalupeckého vystúpili na konferencií dr. Ľuboslav Hromják a dr. Peter Olexák, ktorí sa zaoberali osobnosťou spišského biskupa Jána Vojtáššáka a potom ešte doc. Štefan Lenčíš, dr. Angelus Štefan Kuruc OPraem a dr. Daniel Boleš, OPraem. Za obetavú službu aj pre dobro Spišskej diecézy podakoval jubilantovi spišský biskup Štefan Sečka. V mene rektora Katolíckej univerzity v Ružomberku odovzdal doc. Ivanovi Chalupeckému Zlatú medailu Katolíckej univerzity dekan TF prof. Cyril Hišem. (na snímke)

Ivan Chalupecký v závere podakoval za všetky blahoželanja a vyjadril presvedčenie, že všetko čo v živote dostal, je zásluhou dobrotivého Boha.

Rektor seminára Jozef Jarab spolu s bohoslovcami a predstavenými obetoval za neho svätú omšu v seminárskej kaplnke. **Lukáš Stolárik / snímka Tomáš Tarčák**

Vo veku nedožitých 88 rokov zomrel P. Jozef Doležal, CSsR

Bratislava, 9. marca (TK KBS) - V piatok 9. marca zomrel vo veku nedožitých 88 rokov P. Jozef Doležal, CSsR. So zosnulým sa rozlúčili 14. marca svätou omšou v Kostole Najsvätejšieho srdca Ježišovho v Bratislave. Pohrebné obrady pokračovali na Martinskom cintoríne v Bratislave.

Páter Jozef Doležal sa narodil 19. marca 1924 v Rosoviciach pri Dobříši v Čechách. Prvé rehoľné sľuby zložil 15. augusta 1943 a kňazskú vysviacku prijal 20. novembra 1949. Po likvidácii reholi v apríli 1950 bol internovaný v kláštore na Kralikách. Na začiatku šesťdesiatych rokov bol odsúdený na štyri roky za podvracanie republiky. Viac rokov pracoval vo výrobe mimo pastoračnej služby, bez štátneho súhlasu. V sedemdesiatych rokoch začal pastoračne pôsobiť v kostole sv. Cyrila a Metoda v Bratislave, najmä ako kazateľ a svedník. Venoval sa zvlášť mládeži a rodinám. Pod jeho vedením, pri tomto kostole, vznikol spevácky zbor, známy ako „Cečko“. V pastoračnej činnosti pokračoval aj po obnovení činnosti rehole. Posledné roky strávil v kňazskom domove v Beckove, kde si ho Pán povolal do večnosti. **Viceprovinciálát CSsR**

Úmrtie: Vo veku 80 rokov zomrel salezián Jozef Grznár

Beckov, 15. marca (TK KBS) - Vo veku 80 rokov zomrel 11. marca salezián v Charitnom domove v Beckove Jozef Grznár. Pohrebné obrady sa konali 15. marca v Trenčíne - Orechovom.

Jozef Grznár sa narodil 11. 2. 1922 v Ruskovciach. Prvé sľuby v Saleziánskej spoločnosti zložil 16. 8. 1939 a večné sľuby 16. 8. 1946. V saleziánskych domoch pôsobil ako kuchár. Po likvidácii kláštorov v apríli 1950 bol internovaný v centralizačných kláštoroch v Šaštíne a Podolínci a napokon bol s ostatnými rehoľnými bratmi prevezený do Čiech na stavbu priehradu Klíčava. Neskôr účinkoval na saleziánskej fari v Dubnici nad Váhom. Naposledy pôsobil v saleziánskom dome v Galante - Hodoch. **Peter Sandtner**

STRUČNE Z DOMOVA

V Bratislave odhalili pamätnú tabuľu Titusovi Zemanovi

Bratislava, 11. marca (TK KBS) - Pri príležitosti 60. výročia súdneho procesu „Titus Zeman a spol.“ sa v nedeľu 11. marca vo Farskom kostole Panny Márie Pomocnice na Miletičovej ulici v Bratislave konala svätá omša za všetkých odsúdených v tomto procese. Celebroval ju provinciál Saleziánov don Bosca don Karol Maník a kazateľom bol vicepostulátor kauzy blahorečenia Božieho služobníka Titusa Zemana don Jozef Slivň, ktorý poukázal na hrdinský odkaz Titusa Zemana pre mladých.

Po svätej omši provinciál don Karol Maník odhalil a požehnal pamätnú tabuľu s reliéfom dona Titusa Zemana pred kostolom.

Peter Sandtner

Stretnutie akolytov a mimoriadnych rozdávatel'ov Oltárnej sviatosti v Nitre

Nitra, 13. marca (TK KBS) - Z iniciatívy nitrianskeho biskupa Mons. Viliama Judáka sa 10. marca stretlo v Nitre viac ako 160 akolytov a laických mimoriadnych rozdávatel'ov svätého prijímania Nitrianskej diecézy. Stretnutie sa začalo svätou omšou v miestnej katedrále – Bazilike sv. Emeráma, ktorej predsedal diecézny biskup. Program pokračoval v Kňazskom seminári sv. Gorazda prednáškami, ktoré viedol nitriansky pomocný biskup Mons. Marián Chovanec a riaditeľ Biskupského úradu v Nitre Mons. Štefan Vallo.

Miroslav Lyko

Program Fatimskej soboty obohatila Farnosť Kremnica

Staré Hory, 12. marca (TK KBS) – Pri príležitosti Fatimskej soboty sa 3. marca uskutočnilo pútnické stretnutie. Mládežnícku akadémiu, ktorá sa začala v Bazilike minor Navštívenia Panny Márie zabezpečovala Farnosť Kremnica. Pútnickú svätú omšu celebroval diecézny administrátor Mons. Marián Bublinec v Bazilike minor za účasti mnohých kňazov a veriacich. V homílii povzbudil pútnikov, aby sa nebáli žiť svoju vieru, aby nebola zatvorená v chráme, ale aby naplno žila vo svete a v ľudských životoch.

Boris Kollár

Na Arcibiskupskom úrade v Košiciach informačný seminár

Košice, 14. marca (TK KBS) – Na Arcibiskupskom úrade v Košiciach sa v pondelok 12. marca konal Informačný seminár k Programu dobudovania a vybavenia cirkevných škôl. Tento program funguje na základe rámcovej zmluvy medzi Konferenciou biskupov Slovenska (KBS) a nemeckou nadáciou Renovabis. V rámci tohto semi-

nára sa desať prítomných zástupcov cirkevných škôl dozvedelo viac o fungovaní tohto grantového programu a zároveň využilo možnosť osobne konzultovať svoje projektové zámery.

Ján Gyulai

Štartuje kampaň k Dňu počatého dieťaťa

Bratislava, 12. marca (TK KBS) – „Nechat' žiť je správna voľba!“ je názov kampane občianskeho združenia Fórum života, ktorou chce pripomenúť celej spoločnosti, že právo na život patrí každému, aj počatým deťom. Kampaň vyvrcholí 25. marca na Deň počatého dieťaťa. Kampaň Fóra života je pravidelnou celoslovenskou kampaňou 43 mimovládnych organizácií združených vo Fóre života. Tento rok prebieha 12. ročník kampane.

Marek Michalčík

Relikvie sv. Cyrila k úcte v trebišovskej farnosti

Trebišov, 13. marca (TK KBS) - Na tretiu pôstnu nedeľu vладыka Milan Chatur, košický eparcha, inštalova relikviár svätého Cyrila na bočnom oltári Matky ustavičnej pomoci. Úvodným uctením ostatkov svätého a následnými modlitbami, prítomní vstúpili do slávenia svätej liturgie. V homílii vладыka zdôraznil hodnotu a dôležitosť kríža, ktorý denne vstupuje do nášho života. V poobedňajších hodinách boli ostatky svätého Cyrila vystavené k úcte pre všetkých veriacich.

Tomáš Mikunda

Spomienka na nedožitý 87 narodeniny Štefana Milana v Kolačkove

Kolačkov, 14. marca (TK KBS) - V utorok 13. marca slávil pri príležitosti nedožitých 87 narodenín Štefana Milana v Kolačkove spomienkovú svätú omšu. Jej hlavným celebrantom bol Pavol Kačučák, správca fary v Liptovskej Tepličke - rodisku Štefana Milana, bývalého farára v Kolačkove. V homílii Stanislav Misál, rodák z Liptovskej Tepličky, zhodnotil život a dielo Štefana Milana, jeho utrpenie za vieru i obetavú kňazskú činnosť.

Ladislav Vrábel

V Dome Quo Vadis predstavili knihu Veža z kociek

Bratislava, 13. marca (TK KBS) - V Dome Quo Vadis v Bratislave sa v pondelok 12. marca konala prezentácia knihy Veža z kociek poľskej autorky Katarziny Kotowskej, ktorú na slovenský knižný trh prinieslo vydavateľstvo Dobrá kniha v preklade jezuitu Andreja Filipka SJ. Ide sugestívnu a osobnú výpoveď ženy, ktorá sa delí o vlastnú skúsenosť s adopciou dieťaťa. Autorka opisuje bolesť z neschopnosti mať vlastné deti, ako aj rozhodnutie pre adopciu i samotný proces osvojenia si dieťaťa.

Andrea Eliášová